

עצמה. אמר לה ר' זכריה, שמואל אומר ר' זכריה לנענע אף על פי שחתכם, אבל רב מכשר אפילו בלא נענוע, אלא כיין שקצצו והוציאו מהרות ומתוברן דיו. ר' דה דרש, עפרם חסידא תלה ציצית בפרטא דביתו, זה היה, שכלומא אביתר, ביהמ"ד, ותלאם קדם שחתך ראשן החוטין ויפריד חוטין דהוה, וזהו חסידא לקמיה דרב הייב רב אשי אמר, וזה היה האמר רב אפסיק ראי חטין וכשרין. ש"מ דמאמרא רב גבי ציצית, פסיקתו זו היא עצמה, כן שמע מניה דרב שכול קצצתן כן הקדש, וכן שכל דלעת סוף קדם היא עשייתו. ואנשינו כל שנואל מיהא דרב ר' חייא, הטיל ציצית לשתי קורות, והחוטין מותחין מזה הקוף להו הקרן במתחיות חוטין באמצע ותפחו הקורות שטין, שנמצא הכל כן ציצית כמותו, הנה בפסיקתא בלבו [כשרין], ולא בעינן קצצתא חסר, ור' אבחינו דה משעשה הוא חשוב. ורחינן להאיא דרבי ר' חייא, כגון קשרי חשה מעשה אשר, ששם פסוקו, והיא אחא אשכאשמינן. ביהמ"ד, וזהו חסידא.